

РЕШЕНИЕ

№ 6712

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7658** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Д. А. Х., гражданин на И., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място], ж.к. „Света Т.“ [жилищен адрес] А, срещу решение № 1954/09.07.2021 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че изложените от оспорващия факти не са анализирани изцяло, което е довело до неправилни правни изводи за липса на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Поддържа се незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено в противоречие със закона и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В проведеното открито съдебно заседание Д. А. Х., лично и чрез представител по пълномощие адв. Ж. поддържа оспорването. Жалбоподателят, чрез преводача заявява, че се е интегрирал успешно в България, вече шест и половина години заедно със семейството си живее в страната, работи, добре разбира и говори български език и иска да живее в спокойна държава и да има възможност да гледа семейството си. Не се претендират разноски.

Ответникът – заместник председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), чрез пълномощника си юрк. П., оспорва жалбата. Не

претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура редовно призована, не изразява становище.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по подадена от Д. А. Х. последваща молба за предоставяне на международна закрила, по смисъла на т.6,§1 от ДР на ЗУБ, регистрирана, с рег. № УП18325/31.08.2020г. на ДАБ-МС и с вх. № РД 09-1148 от 31.08.2020г. на РПЦ –С., във връзка с Решение № 4151 от 24.07.2020г., постановено по адм.д. № 8990/2019г. по описа на АССГ, с което е отменено решение № 38-ОК от 05.07.2019г. на интервюращ орган при ДАБ-МС.

Въз основа на подадената молба молителят е регистриран като лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., етническа принадлежност–кюрд, вероизповедание –мюсюлманин –сунит, семейно положение: женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на Д. А. Х. са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ. На 31.08.2020 г. е съставен регистрационен лист. В същия ден Д. А. Х. е получил копие от Указания рег. № УП-18325 /31.08.2020 г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията. Видно от удостоверителното изявление на Х., обективизирано на стр. 5 от указанията, същите са били преведени на разбираем за чужденеца език и последният е получил копие от тях. Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер BR112C2008310001.

На 08.09.2020 г. на жалбоподателя е връчена покана за насрочено интервю. Уведомен е, че неявяването му ще се счита за неспазване на съществено задължение в производството за предоставяне на статут, както и че неявяването на определената дата или в продължение на 10 работни дни след нея е основание за спиране за производството. Видно от съставения протокол рег. № УП 18325 / 14.09.2020 г., интервю с жалбоподателя на разбираем за него език е проведено на 14.09.2020 г. От изложеното от кандидата по време на интервюто се установява, че Д. А. Х. , заедно със съпругата си, е напуснал нелегално И. през 2016 г., преминали са нелегално Турция и през месец април или май 2016г. са влезнали нелегално в България. Х. заявява, че в И. е живял в [населено място], кв. Ш. заедно с майка си и сестра си, а след сключването на брака и със съпругата си К. Н. Ф.. Дъщеря им Р. Д. А. е родена на 23 01.2017г. в [населено място]. Разказал, че има основно образование и е учил до 10 клас , като в И. се занимавал с кетъринг. В периода 2011-2015г. се е занимавал с продажба на коли и земи, а от 2015г. до напускането на И. е имал магазин за търговия с мобилни телефони. Заявил, че не е бил политически ангажиран и не е служил в редовната армия. Като мотив за напускането на И. разказал, че през месец март 2016г. в магазина му дошли около петима въоръжени лица, облечени с униформи, с маски и въоръжени, които искали телефони и му нанесли побой, ударили го с пистолет по главата. На следващия ден получил заплашително писмо в магазина, в което пишело, че ако не напусне И. до 24 часа ,жена му ще бъде изнасилена ,а той ще бъде убит. Заявил, че не знаел защо тези лица са дошли при него в магазина и защо го заплашват,

но писмото било подписано от Ислямска държава. След тези събития чужденецът продал мобилни телефони и заедно с жена си напуснал страната. Заявил, че не потърсил помощ от властите в И., защото според него полицията в [населено място] нямала никакви правомощия. Добавил, че като кюрд и мюсюлманин –сунит, ежедневно бил псуван от въоръжените шиитски милиции, които контролирали града. Заявил и че не знаел за други заплахи към близките му, и към него след като напуснал старата си по произход. Споделил и че бежанската си история вече е разказал в предходните производства пред ДАБ-МС. Посочил новите обстоятелства от хуманитарен характер свързани с дъщеря му Р., която искал да отгледа спокойно в България заедно със съпругата си. Заявил че имал работа, грижил се за семейството си и не желал да се завърне в И.. Разказал, че дъщеря му имала здравословни проблеми – сълзене на очите и проблем с бърбреците, липса на витамини, нуждаела се от лечение, което не можела да получи в И.. Съпругата му също страдала от неврологични оплаквания, тревожност, не можела да спи добре. В заключителната част от протокола е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за оспорващия език - арабски, без да съществуват комуникативни пречки и без възражения или допълнения от негова страна.

По преписката е приобщена справка вх. № МД-266 / 03.06.2021 г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно И. – актуално положение в страната, съставена съгласно Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа. Данните от същата са анализирани в обстоятелствената част на оспорения акт.

От съдържанието на административна преписка се установява, че за първи път жалбоподателят е депозирал молба за международна закрила, с вх. № УП 1513/17.05.2016г. при ДАБ-МС, по която е постановен отказ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут с Решение № 7563/ 31.08.2016г. на председателя на ДАБ при Министерски съвет. Отказът е обжалван от лицето, като въз основа на това е образувано адм.дело № 10887/ 2016г. по описа на Административен съд-София-град (АССГ), който с Решение № 1256 от 27.02.2017г. е отхвърлил жалбата. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 9989 от 27.07.2017г. по адм.дело № 4211/2017г. по описа на Върховен административен съд на Република България (ВАС).

Чужденецът е подал последваща молба, рег. № УП-18325 от 20.11.2017г. в ДАБ-МС за международна закрила, която с решение № 73-ОК от 04.12.2017г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. С решение № 776 от 09.02.2018г., постановено, по адм.д. № 13819 по описа на съда за 2017г. е отхвърлена жалбата на Д. А. Х. срещу решение № 73-ОК от 04.12.2017г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят от 2016г. пребивава на територията на Република България със своята съпруга К. Н. Ф., [дата на раждане], гражданка на И. и че от брака им на 23.04.2017г. се е родила дъщеря Р. Д. А., гражданка на И.. Безспорно се установява и, че по отношение на К. Н. Ф. и Р. Д. А. са издадени и влезли в сила решения на ДАБ-МС, след проведен съдебен контрол, с които им е отказано предоставянето на международна закрила.

С оспореното в настоящото производство решение № 1954/ 09.07.2021 г. на заместник

председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет(ДАБ-МС) на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е обсъдил разказаната бежанска история от жалбоподателя и е констатирал противоречия и неточности, с тази която той е разказал в производството пред ДАБ-МС през 2016г. Приел е, че проблемите му са разглеждани и обсъждани в издадените административни решения и в решенията на съда и искането му за закрила въз основа на представената бежанска история е преклудирано като неоснователно за предоставяне на международна закрила. Същевременно е констатирал, че по време на интервюто молителя е изложил съвършено различен мотив, свързан със здравословното състояние на дъщеря му, който не бил посочил в подадената от него през 2020г. последващата молба. Административният орган е приел, че по време на проведеното интервю молителят е представил относими към производството и здравословното състояние на дъщеря му писмени доказателства – фотокопия на медицински документи. Обсъдил ги е и е приел, че в случая не се наблюдава застрашаващо или опасно за здравето на детето медицинско състояние. Не се наблюдава и наличието на сериозно заболяване което да налага продължително медикаментозно лечение или оперативна намеса. Представеният документ, касаещ положението на съпругата на молителя в решението не е обсъден, приет е за неотносим към личното положение на чуждия гражданин. Административният орган е посочил, че понастоящем на българска територия съпругата и дъщерята на Д. А. Х. са със статут „чужденец“. Извършена е и оценка на „висшия интерес „ на детето на молителя , като е преценено че Р. Д. А. следва да живее в семейна среда с нейните родители в държавата им по произход- И..

Въз основа на събраните в административното производство доказателства, като е съобразил актуалната ситуация в страната на произход, ответникът е приел, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 ЗУБ е постановил отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия. В хода на настоящото съдебното производство е приета Справка, вх. № МД 486 от 30.09.2021г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Република И. – актуално положение в страната, съставена съгласно Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в срока по чл. 84, ал.3 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган при условията на делегация, съгласно чл.52 ЗУБ - заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет/заповед РД 05-803/14.12.2020г.

Решението е поставено в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Спазени са националните и съюзни стандарти за приемането на чужденеца като кандидат за международна закрила.

Основният принцип на бежанската закрила - принципът за "non-refoulement" (забрана за връщане) е прогласен в нормата на чл.4, ал.3 от ЗУБ – чужденец, влязъл в България, за да потърси закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание.

Фактите и обстоятелствата, относими към основателността на молбата на чужденеца, търсещ закрила в държава членка на Европейския съюз, се оценяват съгласно Директива 2004/83/ЕО от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаване и правното положение на гражданите на трети държави като бежанци или като лица, които по други причини, се нуждаят от закрила.

В конкретния случай след подаване на последваща молба за международна закрила жалбоподателя е регистриран в ДАБ и му е открито лично дело съгласно нормата на чл. 61, ал. 2 ЗУБ. Едновременно с извършване на регистрацията по чл. 61, ал. 2 ЗУБ на жалбоподателя е връчен екземпляр от Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, както и списък с организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемна в ДАБ при МС. По този начин е предоставена изискуемата се от нормата на чл. 58, ал. 6 ЗУБ безплатна правна и процедурна информация относно реда, по който ще се разгледа, на език, на който разбира, в срок, позволяващ му да упражни правата си на кандидат за международна закрила.

Проведено е интервю, обективизирано в писмен протокол. Взети са необходимите мерки интервюто да се проведе при условия, които дават възможност Д. А. Х. да изложи по последователен начин, максимално изчерпателно всички свои основания за търсената закрила. За това свидетелства съдържанието на протокола за поведено интервю, в хода на което оспорващият е могъл да представи всички елементи по чл. 4, ал. 2 от Директива 2011/95/ЕС, обосноваващи молбата му. Той е внимателно изслушан, не е ограничаван в изявленията си, поставяни са му уточняващи въпроси.

В хода на административното производство са събрани наличните по случая доказателства, изяснени са всички заявени от Д. А. Х. новонастъпили обстоятелства във връзка със здравословното състояние на малолетната му дъщеря, взета е предвид актуалната обща информация за държавата на произхода -И. и е преценена сигурността ѝ. Следователно процедурата за предоставяне на международна закрила е надлежно проведена.

Съдът намира, че ответният административен орган е оценил молбата на жалбоподателя в съответствие с критериите, заложили в чл.4 от Директивата. След съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства в административната преписка, проведеното интервю с жалбоподателя Х., административният орган е достигнал до правилния извод, че за оспорващия не са налице основателни опасения от преследване, основани на някой от признаците по

чл.8, ал.1 от ЗУБ. Настоящата съдебна инстанция не установява обстоятелства при провеждането на административното производство, от които да може да се направи обоснован извод за нарушаване и несъобразяване на „висшите интереси“ на детето, и предвид обстоятелството, че родено в Република България и връщането му заедно с родителите му в [населено място], И. е неоправдано. В приключилите производства касаещи съпругата на жалбоподателя и дъщерята Р. Д. А. е направена пълна оценка на висшия интерес на детето, и е установена липсата на предпоставки за предоставяне на международна закрила.

В хода на производството жалбоподателят Х. не представи доказателства за да убеди съда в основателността на молбата си за международна закрила на основание, че при връщането му в И. ще бъде подложен на забраненото третиране по чл.2 и чл.3 ЕКЗПЧ или в нарушение на принципа за забрана за връщане" по чл.33 от Женевската конвенция за бежанците, чл.4, ал.3 ЗУБ, чл.18 от Хартата за основните права на ЕС, относими към предоставянето на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. За да се предостави хуманитарен статут на жалбоподателя съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, кандидатът трябва да е изложен на реална опасност от тежки посегателства като: смъртно наказание или екзекуция; или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Неоснователни са доводите, че административния орган не е събрал относимата към страната по произход информация Ноторно известно е обстоятелството, че в И. не е налице въоръжен вътрешен или международен конфликт и обществената ситуация не може да се квалифицира като обуславяща извод за безогледно насилие. Законодателството, касаещо човешките права като правото на живот, на свобода и сигурност, наред с политическите права, ролята на парламента и правителството за спазването им, препоръки и доклади за спазването на правата, данни за нарушението на тези права, съставляват основно съдържание в приетите по делото и обсъдени по фактите справки на Дирекцията към ДАБ за ситуацията в И.. В контекста на критериите по чл. 98, ал. 2, т.1-4 ЗУБ, в мотивите на оспореното решение са направени изводи за степента, в която държавата в И. предлага защита срещу преследване и полага усилия за опазване на реда, сигурността и защита на правата на своите граждани. Не е налице и заплахата спрямо оспорващия, породена от ситуация на безогледно насилие в светлината на чл. 9, ал. 3 от ЗУБ. От представените както с последващата молба за закрила, така и в о.с.з. на 13.10.2021 г. справки за ситуацията в И., не се установяват нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателя или относно държавата му по произход, които не са обсъдени в предходните решения на ДАБ постановени във връзка с подадените от жалбоподателя молби за международна закрила и в съдебните решения на АССГ и ВАС по повод обжалването на решенията на административния орган.

Заявеното с жалбата и в хода по същество че, семейството на жалбоподателя се е увеличило, тъй като през 2021г.в [населено място] му се е родило още едно дете - момиченце е ирелеванто в настоящото производство.

В процесния случай като е отказал да предостави на жалбоподателя статут на бежанец и хуманитарен статут, ответникът е постановил един правилен и законосъобразен административен акт. Последното обуславя неоснователност на подадената жалба, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на

чл. 81 ГПК във вр. с чл. 92 ЗУБ, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. А. Х., гражданин на И., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], срещу решение № 1954/ 09.07.2021 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет като неоснователна.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: